

torchef Munck i Finansministeriet. Den ærede Ordfører siger, at Udvalget foreløbig har ladet dette Spørgsmaal henstaa, fordi man var noget betænkelig ved, at der gives Konstitutionshonorar, hvorved den Embedsmand, som konstitueres i Embedet, faar en større Gage, end han vilde faa, hvis han blev fast udnævnt i Embedet. Jeg vil sige dertil, at det for mig stiller sig overordentlig tvivlsomt, om den ærede Ordfører har Ret i den Betragtning, som jeg gaar ud fra ligger til Grund for den nævnte Udtalelse, den nemlig, som hviler paa Bestemmelsen i Etatslønningsloven, som vi plejer at kalde den, af 27. Maj 1908 § 5, hvori det hedder: Ved Overgang fra een Lønningsklasse til en efter Nummerorden højere kommer Tjenestemanden straks op paa det Lønningstrin i den nye Klasse, som er nærmest højere end den i den hidtidige Stilling sidst oppebaarne Lønning“. Jeg er ikke sikker paa, at den Opfattelse er rigtig, at man kan tage en Embedsmand under Finansministeriet og ansætte ham i et Embede og sige, at han skal behandles efter den af mig nævnte § 5 i Etatslønningsloven, og i Henhold til den rykke op paa det Lønningstrin, der ligger nærmest over den Lønning, han hidtil har haft. Jeg er tilbøjelig til at tro —, men jeg skal for Resten ikke komme dybere ind paa det Spørgsmaal, som maaske nok maa siges at være noget indviklet —, at den paagældende Embedsmand med Rette vil kunne kræve sig behandlet efter Bestemmelsen i Lønningsloven af 1870 § 4. At han ikke vil benytte sig af denne formentlige Ret, er en Sag for sig. Saa vidt jeg forstaaer Lønningsloven af 26. Marts 1870 § 4, vilde han nemlig ikke kunne faa noget som helst Alderstillæg ved at gaa over fra at være Kontorchef til det andet Embede, og saa vilde det være gunstigere for ham at blive behandlet efter § 5 i den nye Lønningslov af 27. Maj 1908. Men hvis Lønningssatserne var saadanne, at Lønningsloven af 1870 gav ham en gunstigere Stilling, tror jeg, at han med Rette vilde kunne kræve, naar han gik over fra Kontorchef i Finansministeriet til et andet Embede, som sin Ret at blive behandlet som andre ministerielle Embedsmænd, der overtager Embeder, som kan komme ind under Lønningsklasser, der er nævnte i den af mig citerede Paragraf i Lønningsloven af 1870. Jeg skal lade det staa ved sit Værd, men jeg gør opmærksom paa, at det ingenlunde kan betragtes som givet, at den paagældende Embedsmand, hvis han var blevet udnævnt til

Overpostinspektør, kun vilde kunne have faaet sin Lønning beregnet paa Grundlag af Bestemmelserne i Etatslønningsloven. Som det er oplyst i Skrivelsen, har Ministeriet beregnet hans Konstitutionshonorar paa samme Maade, som man indenfor Postvæsenet saa langt, man har kunnet følge det tilbage, har beregnet Konstitutionshonorarer, og man er derefter kommet til det i Skrivelsen anførte Tal paa 5,900 Kr. Hvis jeg havde udnævnt ham til Overpostinspektør f. Eks. i det ledige Embede her paa Øerne, og han blev behandlet efter Bestemmelserne i § 4 i Lønningsloven af 26. Marts 1870, tror jeg, som sagt, han ikke vilde kunne kræve mere end Begyndelseslønnen som Overpostinspektør, nemlig 4,800 Kr., men i Henhold til Bestemmelserne i samme Lovs § 6 vedrørende Konstitutionshonorarer vilde jeg efter at have indstillet ham til Overpostinspektør for Østifterne kunne have konstitueret ham i det ledige Embede i Jylland og givet ham yderligere 2,400 Kr., nemlig Halvdelen af Lønningen der. Han vilde altsaa, hvis han var blevet udnævnt til Overpostinspektør og derefter konstitueret i det andet ledige Embede, være helt oppe paa 7,200 Kr., og ingen kunde have nægtet, at det var i Overensstemmelse med Lønningsloven af 26. Marts 1870 § 6. Jeg gør opmærksom paa, at det ikke er saa givet, som den ærede Ordfører synes at gaa ud fra, at de 5,900 Kr. er mere, end han kunde have faaet, hvis han var blevet udnævnt straks, og jeg beder i denne Forbindelse erindre, at det jo var efter Finansudvalgets Ønske, at begge Embeder har staaet ubesat og er blevet bestyret ved Konstitution, og at der i Virkeheden i sin Tid, da jeg forhandlede dette Spørgsmaal med Finansudvalget, var Tale om kun at lade det ene Embede være ubesat. Man vidste, at de blev ledige begge to i den nærmeste Tid, det vil sige, det ene var allerede ledigt, og det andet vilde blive det kort Tid efter min Forhandling med Finansudvalget.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, fordi jeg tror, at der ikke vil kunne gøres nogen Indvending mod den Fremgangsmaade, som er fulgt her, og som Finansministeriet har billiget. Jeg vil tilstaa, at det vilde gøre mig ondt, og at jeg vilde finde, det var Uret, om Finansudvalget vilde foreslaa en Nedsættelse af de 5,900 Kr., da det vilde betyde, at den paagældende skal tilbagebetale noget af den af ham oppebaarne Lønning, idet han selvfølgelig har faaet Lønningen i Overensstemmelse med, hvad Finansministeriet har